

Szerkesztői levél: Azok a régi szép idők

Honnan van kimeríthetetlen energiaforrása a gyermekeknek? Gondolom, részben onnan, hogy nem terheli le őket a múlton való töprengés, hiszen még nincs is múltjuk. Sokkal inkább a jelenben élnek és futnak a következő dolog felé. Honnan jön tehát a múltnak ez a vonzereje? Az alábbi idézetet olvastam valahol: „Manapság a legtöbb ember kerüli a gondolkodást, különösen a jövőről. Jobban kedvelik a vak meggyőződés kényelmét, mint a tiszta gondolkodást.” Szóval ez a múlton alapuló vak meggyőződés az, amiben a legtöbb ember él. Ez újdonság? Nem igazán.

Az aranyborjús eset a 2 Mózses 32.-ben jól illusztrálja ezt a legalapvetőbb emberi jellemvonást. Az emberek ott a pusztában bizonytalan jövővel néztek szembe és ezért visszanyúltak a múltjukhoz. Egyiptomban nőttek fel, jól ismerték az ottani vallást és visszamentek ahhoz, amire emlékeztek a múltból, ami biztonságot adott nekik.

Az Aranyborjú, jóval az egyiptomi kivonulás előtti időkből

Van még jóval több példa a Bibliában, ahol az emberek visszanyúlnak a múlthoz és a múltból származó vak meggyőzésekhez, hogy megpróbáljanak megoldani egy dilemmát és/vagy megnyugvást találnak. Például a következőt találjuk az új szövetségben, ahol Pál írja:

Galátziabeliekhez írt levélben 1. rész 6. vers:

Csodálkozom, hogy Attól, a ki titeket Krisztus kegyelme által elhívott, ily hamar más evangéliomra hajlotok. Holott nincs más; de némelyek zavarnak titeket, és el akarják fordítani a Krisztus evangéliomát.

Ha kicsit utánajárunk, kiderül, hogy ez a „más evangélium” azon alapult, hogy az újraszületés mellett a törvényt és a körülmetélkedést is megtartanak.

Az Apostolok cselekedeteiben ezt találjuk:

15/1 Némelyek pedig, kik Júdeából jöttek alá, így tanítják vala az atyafiakat: Ha körül nem metélkedtek Mózes rendtartása szerint, nem idvezülhettek.

Ismét látjuk, hogy nem voltak hajlandók előre nézni, és hogy „a régi szép napokban” bíztak, mert ez adta a biztonságérzetüket.

És most jön az én történetem. Épp most térünk haza Adaleide-ből, a vezetői táborból. Netty és én ott éltünk 1974-től 1990-ig és ott jöttünk az Úrba 1977-ben. Sok-sok jó emlékünkhöz van azokról az időkről, és persze a nehéz időszakokról is.

Emlékszünk a korai időszakra 1974-77 között, amikor kimerülésig dolgoztunk. Arra is, amikor hallottuk az evangéliumot és minden megváltozott. Emlékszünk a tengerpartokra, a

Carrickalinga táborra, a nagy Murray folyóra, és sok kedves testvérrre. Otthon érezzük ott magunkat.

Emberi lényként, vajon most minket is kísért az a gondolat, mint annyi más embert, hogy visszatekerjük az időt az 1980-as évekbe? Persze, hogy kísért. Nem lenne jó oda visszavonulni és próbálni „feltámasztani” a múltat? Aztán „felébrednek” és ismét előre néznek a jövőbe és eszembe jutnak olyan emberek, akik megpróbáltak visszamenni a múltba. És mire jutottam? Egyszerűen nem működik! A múlt valósága nem az, amire emlékszünk, a dolgok megváltoztak már, az emberek továbbléptek. Nincsen biztonság a múltban, akár vallásos, akár másfajta. Megyünk előre, ez az, ami energiát ad nekünk is, mint a gyerekeknek.

Ps Piet Visser

A beszédeben hallottuk:

- A feléledés nem függ az időtől és a távolságtól
- Szentlelket kaptunk, nem azért, hogy a múltat, hanem hogy a jövőnket változtassuk meg
- Tarsd a „Szentlélek Szinet” olyan magasan, hogy az „eltakarja” az óembered
- 2 Tim 3:14 De te maradj meg azokban, a miket tanultál és a mik reád bízattak, **tudván kitől tanultad**
- Engedelmesség= követni+ tenni
- Érted, amit hiszel?
- A véleményed nem számít: egyedül csak Isten dolgai
- Mi nem csak beszélünk Istenről, mi hirdetjük, prédikáljuk Őt
- Ne harcolj magadért, engedd meg, hogy Isten harcoljon érted
- Jézusnak mindig mások jóléte volt a fókuszban
- Ne feledd, hogy Isten jobban tudja, mint az emberek
- Minden, amit teszünk, következményekkel jár
- Ne felejtse el használni azt, amit Isten neked adott
- Mindent képes vagy megtenni, amit Isten tőled elvár
- Ha Isten azt mondja, hogy valami meg fog történni, akkor készülj rá, hogy az valóban meg is fog történni